

stærke Drikke til det Publikum, som f. Eks. møder paa Stationen for at følge eller afhente rejsende, ikke er tilladt, ligesom det ogsaa vil kunne formenes at udskænke stærke Drikke fra Jernbanerestaurationserne til Jernbanens, Postvæsenets og Toldvæsenets Personale, der nu ofte er henvist til at benytte Jernbanens Restaurations-er.

Kontrollen med, at Lovens Paabydende overholdes, vil derhos blive til stor Gene for Publikum og i Praksis uigennemførlig. Saaledes vil f. Eks. en rejsende, der ankommer til sit Bestemmelsessted, som oftest have afgivet sin Rejsehjemmel og derfor være ude af Stand til at dokumentere, at han virkelig er en „ankommen rejsende“. Man er derfor af den Formening, at Bevilling til med stærke Drikke at beværte paa Jernbanestationer ikke bør begrænses til alene at angaa afgaaende eller ankomne rejsende, men at det paagældende Stykke af § 21 i Lighed med det umiddelbart ovenstaaende „paa Etablissementser, der ejes af selve Kommunen,“ bør ændres til „paa Jernbanestationer“ uden anden Tilføjelse, idet Forholdet i øvrigt reguleres af Statsbanerne i de med Restaurationserne afsluttede Kontrakter og for Personalets Vedkommende ved tjenstlige Bestemmelser.

Ved Affattelsen af det næstfølgende Stykke i Kommissionsforslaget „paa Skibe Passagererne“ vil hele Besætningen paa Statsbanernes Færger og Skibe være afskaarne fra at kunne erholde stærke Drikke om Bord, men da Besætningerne i mange Tilfælde ere nødte til at opholde sig længere Tid ad Gangen om Bord og henviste til at indtage deres Maaltider der, og da det til Søs i særlig haardt Vejr kan være baade ønskeligt og nødvendigt, at Besætningen har Adgang til at erholde stærke Drikke, maa man holde for, at den paagældende Bestemmelse i alt Fald for Statsbanernes Vedkommende bør ændres til at lyde „paa Skibe Passagererne og Besætningen“, idet Omfanget af Udsækningen for Besætningen i øvrigt kan ordnes ved tjenstlige Bestemmelser, saafremt dette maatte vise sig nødvendigt. Hidtil har der dog ikke været Anledning til at foretage nogen Indskrækning i Personalets Adgang til at erholde stærke Drikke om Bord.

Endelig bemærkes, at man for Statsbanerestaurationsernes Vedkommende maa fraraade Gennemførelsen af Bestemmelsen i Paragraffens Slutning om, at Bevillingerne kun gives for 5 Aar ad Gangen, idet Gennemførelsen af denne Bestemmelse vil medføre, at Forpagtningsafgifterne for Restaurationserne ikke ville kunne holdes paa deres nuværende Højde, naar Forpagterne kunne risikere at miste Bevillingen efter saa kort Tids Forløb. Man tillader sig at henstille, at der for bemeldte Restaurationsers Vedkommende ikke tages noget Forbehold med Hensyn til Bevillingernes Tidslængde, da man formener, at de Hensyn, der kunne gøre en saadan Bestemmelse ønskelig, ere tilstrækkeligt værnede ved de med Jernbanerestaurationserne afsluttede Kontrakter, hvori der er optaget Bestemmelser om, at Kontraktforholdet kan hæves af Statsbanerne med 8 Dages Varsel, naar man ikke maatte være tilfreds med den Maade, hvorpaa Restaurationsen bestyres.

Denne Sag har været behandlet paa Fællesmøde den 17. September d. A. under Nr. 1454.

A m b t.

Zachariae.

Ministeriet for offentlige Arbejder.